

Folketingets Lovsekretariat

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 15. oktober 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail: sm@sm.dk
www.sm.dk

Under henvisning til Folketingets brev af 7. oktober 2013 følger hermed social-, børne- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. S 141, stillet af Karin Nødgaard (DF).

Sagsnr. 2013 - 7181

Spørgsmål nr. S 141: Hvad er ministerens kommentar til de oplysninger, der er fremkommet om, at unge på sikrede døgninstitutioner fastholdes i deres kriminelle adfærd, fordi de fortsat kan have kontakt til deres »gamle« miljø via f.eks. indsmuglede mobiltelefoner, og er ministeren villig til at ændre lovgivningen og reglerne vedrørende ansattes muligheder for at kropsvisitere beboere på sikrede døgninstitutioner, og vil ministeren arbejde for at fremskynde det udvalgsarbejde, der skal se på magtanvendelse på døgninstitutioner?

Svar:

Unge, som begår kriminalitet, og som efterfølgende anbringes på en sikret institution efter serviceloven skal have den socialpædagogiske hjælp og støtte, der er behov for, så de ikke fastholdes i deres kriminelle adfærd. Det er vigtigt, at den enkelte unge får hjælp til at komme på rette spor igen, og til at opnå samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv, som andre unge har.

Indsatsen over for anbragte unge bør ske med respekt for den unges integritet, hvilket er særligt relevant i de tilfælde, hvor der kan være behov for et indgreb i den unges selvbestemmelsesret. Servicelovens regler om magtanvendelse har derfor til formål at beskytte anbragte børn og unge mod overgreb og unødvendig magtanvendelse.

I erkendelse af, at magtanvendelse kan være nødvendigt, er der i dag en række indgrebsmuligheder i serviceloven, som kan anvendes af personalet på anbringelsesstederne, herunder på de sikrede døgninstitutioner.

Efter servicelovens § 123, stk. 2, kan børn og unge-udvalget i dag træffe afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsam-

taler og anden kommunikation med visse personer i en bestemt periode. Kommunalbestyrelsen kan derudover uden retskendelse træffe afgørelse om, at brug af telefon og internet i et konkret tilfælde skal påhøres eller overvåges, når det skønnes nødvendigt af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, herunder for at forebygge eller forhindre kriminalitet, jf. servicelovens § 137 g, hvis den pågældende unge er anbragt på et anbringelsessted, jf. § 66, nr. 5 og 6, i henhold til en strafferetlig afgørelse afsagt ved dom eller kendelse.

Over for unge, der efter retsplejelovens regler er anbragt på sikrede afdelinger i stedet for varetægtsfængsling, kan politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en ung modtager besøg, eller kræve, at besøget finder sted under kontrol, jf. retsplejelovens § 771 stk. 1. Politiet kan endvidere af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at en ung i varetægtsurrogat fører telefonsamtaler eller har anden kommunikation, eller betinge, at telefonsamtaler og anden kommunikation skal overhøres.

På sikrede institutioner kan barnet eller den unges opholdsrum undersøges i forbindelse med anbringelsen, og der kan ligeledes foretages en undersøgelse ved besøg og før og efter fravær fra afdelingen, jf. § 123 a, stk. 1. Herudover kan institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, træffe bestemmelse om at foretage undersøgelse af barnets eller den unges person eller opholdsrum, hvis der er bestemte grunde til at antage, at barnet eller den unge er i besiddelse af effekter, hvor besiddelsen medfører, at ordensbestemmelser ikke kan overholdes eller sikkerhedshensyn ikke kan iagttages, jf. servicelovens § 123 a, stk. 2.

De gældende regler kan imidlertid forekomme uklare, og der eksisterer i dag en rækkeudfordringer i forhold til, hvordan man kan afbalancere hensynet til anbragte unges oplevelse af, at der foretages grænseoverskridende foranstaltninger, med hensynet til de ansvarlige institutioners legitime interesse i at fastsætte sådanne restriktioner.

Regeringen har derfor nedsat et magtanvendelsesudvalg, som bl.a. har fået til opgave at beskrive udfordringerne i relation til brug af magt. Udvalget vil bl.a. skulle vurdere de udfordringer, som eksisterer i forhold til den særlige gruppe af kriminelle unge, som uagtet anbringelsen fortsætter deres kriminelle adfærd og indsmugler uønskede effekter som f.eks. våben, stoffer og mobiltelefoner.

Magtanvendelsesudvalget udarbejder en betænkning inden udgangen af 2014, som jeg ser meget frem til at gennemgå. Da der er tale om et meget komplekst område, vil jeg afvente udvalgets konklusioner og anbefalinger, inden jeg vurderer behovet for nye tiltag på området.

Annette Vilhelmsen

/ Lise Stidsen Vandahl